

Doroszi Szabina: Hollandiai beszámoló

Számomra nagyon izgalmas és felejthetetlen négy hetet tölthettem kint Hollandiában. Kintlétem során megismerkedhettem sok emberrel és elsajátíthattam az ottani kulturális és gyakorlati szokásokat.

Indulásunk napján már nagyon izgatott voltam, mivel ez volt az első alkalom, hogy repülővel utaztam. Izgalmas volt az utazás és gyönyörű a táj, amit leszállás közben a repülő ablakából kinézve láttam. Miközben a szállásunk felé autóztunk, sóhajtozva figyeltem a gyönyörű tájat, a rengeteg szélmalmot és az állatokat. Bár az iskolai felkészítőinken és az otthon interneten nézett képek alapján, kialakult bennem egy kép Hollandiáról, mégis teljesen más volt a saját szemeimmel látni.

Miután megérkeztünk a szállásunkra mindenki elfoglalta a számára szimpatikus szobát. A szállásunk gyönyörű helyen volt, ahogy kisétáltunk a terasz ajtón, egy pár méterre volt ott egy csatorna, ahol hol kicsi hol hatalmas hajókat láttunk úszni a vízen. Gyorsan megbarátkoztunk a lakhelyünkkel. A ház tulajdonosa elmondta nekünk a házirendet és megmutatta a konyha használatát, ahol utána nagyon finom ételeket főztünk magunknak.

Vasárnap sétálni mentünk a városba. Nagyon tetszettek a házak és az előttük lévő kertek. Nagyon érdekes volt , hogy az ablakokon nincsenek függönyök, esetleg redőnyök, de azok is felhúzva. Érdeklődő turistaként szinte minden ablakon belestünk. A nappalik nagyon ízlésesen voltak berendezve, mintha egy lakberendezési újságot láttunk volna. Az ablakokba mindent párosával raknak ki, ha gyermekáldás van, akkor egy gólyát raknak ki az ablakba és a gyermek nemétől függően kék, vagy rózsaszín dolgokkal díszítik. A házak előtt lévő kert nincs körbekerítve, vagy csak alacsony fa, vagy kő kerítéssel vették körbe. Ezekkel ellentétben Magyarországon minden ablakban van függöny és az esetek többségében még roló is. A kerteket magas kerítéssel veszik körbe. Számomra ez azt tükrözi, hogy hazánkban az emberek sokkal zárkózottabbak, míg Hollandiában szeretik megmutatni amilyük van, még az sem zavarta őket, hogy az ablakaikon benéztünk. Nagyon közvetlenek voltak velünk, ha sétáltunk az utcán mindig köszöntek és intettek.

Kipihenve az utazás és a kicsomagolás fáradalmait, hétfőn ellátogattunk a Sneek-i iskolába, ahol ebéddel vártak minket. Mindenki nagyon meglepődött, amikor látta, hogy szendvicsek és egy bögre leves lesz ebédre. Számunkra ez nagyon furcsa, mivel Magyarországon ebédre meleg ételt szoktunk enni, de Hollandiában a fő étkezés az a vacsora. Miután megebédeltünk, körbevezettek minket az iskolán. Nagyon nagy iskola és az ablakok is hatalmasak rajta az energiatakarékosság miatt. Megmutatták a szakmai termeket, a konyhát, a kreatív termet, ahol a diákok mindenféle kézműves foglalkozást végezhetnek.

Másnap is iskolai programunk volt. Egberttel -aki az ottani mentorunk volt- találkoztunk. Azon a napon a hollandiai gazdasági rendszerről beszélgettünk. Nagyon szemléletesen felvázolta előttünk az ottani helyzetet, majd mi is elmondtuk neki a hazai viszonyokat. Meséltünk neki a magyar keresetről és adórendszerről. Nagyon meg volt velünk elégedve és számunkra is ez egy remek alkalom volt, hogy ismereteket szerezzünk a holland gazdasági rendszerről.

A következő programunk Leeuwardenben volt, ahol a szakmáinkkal kapcsolatos programon vettünk részt. Először egy helyi fogászati laboratóriumot tekintettünk meg. A fogászati asszisztensek számára ez sokkal érdekesebb volt mint számomra, aki gyermekápoló leszek, de azért én is élveztem. Azután elmentünk a kórházba ahol végre én is érvényesülni tudtam és csodálva figyeltem az ápoló előadását. Az ottani kórház alsó szintje kicsit egy plázára emlékeztetett engem, egymás mellett voltak a butikok sőt még fodrászat is volt. Körbevezettek minket a gyerekosztályon, ahol rengeteg modern és praktikus eszközzel találkoztam. Minden kórteremben volt televízió és a televíziókhöz voltak fülhallgatók, hogy a zaj ne zavarja a másik beteget. Az ágyak nagyon moderneek voltak, mindenféle pózba lehetett őket állítani, ahogy az ápoló

szeretné, és ahogy a gyermeknek jó. Nagyon jó dolognak tartom, hogy a gyerekeknek játékokon és képeken mutatják meg, hogy mi fog velük történni bizonyos beavatkozások alkalmával. Volt egy szoba arra kialakítva, hogy a gyerekek játszhassanak minden korosztálynak megfelelően, ebbe a szobába orvosok nem léphetnek be és a fehér ruhát is le kell cserélni, sőt még semmilyen ápolási feladatot sem végeznek itt, csak az arra kijelölt helyiségben. Megnézhettük a koraszülött osztályt is, ahol a gyermekek ágya felett kamera volt, ezáltal a szülőknek lehetősége van arra, hogy otthonról figyelhesse gyermekét. Volt a kórházban egy kegyeleti szoba, ahol mindenféle vallású ember imádkozhat a szerettéért. Nagyon irigyeltem az ottani kórház felszereltségét és a gyermekekhez való hozzáállását. Hazánkban sajnos nem ennyire komfortosak a kórházak, mivel nincs rá megfelelő keretünk.

Másnap elvittek minket egy Leeuwardeni kulturális városnézésre. Bár szakadt az eső, mégis sok gyönyörű épületet néztünk meg.

Hétvégén voltak akik családokhoz mentek, de én hat másik társammal együtt Amszterdamba utaztam. Nagyon szép város és nagyon jó a közlekedése. Keskeny utcáin rengeteg butikot és bárt láttunk. Voltunk a virágpiacon, ahol szebbnél szebb tulipán hagymákat és más virágokat lehetett vásárolni. Ellátogattunk a Panoptikumba is, ahol híresebbnél híresebb sztárokkal pózoltunk.

Hazaérkezve azután az izgalmas hétvége után Egbert várt minket az iskolában és elvitt minket a gyakorlati helyeinkre. Sajnos nem tudtak minket kórházban elhelyezni, de ennek ellenére nagyon élvezem a gyakorlatot. Én két bölcsödében voltam gyakorlaton. Az egyikben a gyerekek 8:30-ra jöttek és 11:30-kor mentek haza, majd a másik csoport délután 13:00-ra jöttek és 15:30-ig maradtak ott. A másik bölcsödében csak délután voltak ott a gyerekek. Mindkét bölcsödében megvolt a gyerekek napirendje, ezeket képekkel illusztrálták. Minden hétfőn a szülőkkel tea, vagy kávé mellett beszélgettek. Minden tízóraira a gyerekek által behozott gyümölcsöket egy nagy táltra vágták és körbeadva egymásnak fogyasztották el. A gyümölcsök általában: alma, banán, és mandarin voltak. Azután kézfertőtlenítő géllal kenték be a kezüket. Sok kézműves foglalkozásban vehettem részt, amelyek a finommotorikus mozgásukat és kézügyességüket fejlesztik, segítettem a gyerekeknek ragasztani, festeni és gyurmázni. Az egyik alkalommal részt vehettem egy születésnap partin. Ott az a szokás, hogy a születésnaposok egész nap egy díszes fejdíszet viselnek rajta azzal a számmal ahány évesek és mindenkinek adnak ajándékot. Számomra ez elég furcsa volt mert nálunk a születésnapos kapja az ajándékot és nem pedig fordítva. Minden közös tevékenység előtt énekelnek a gyerekekkel és miután befejezték azt a tevékenységet utána is énekelnek. Mivel éppen akkor voltunk ott mikor érkezett a Sinterklaas ezért rengeteg róla szóló éneket hallhattunk. Bár nem egy nyelvet beszéltünk mégis megértettük egymást a gesztusokból. A gyerekek nem hoztak magukkal váltó cipőt és váltó ruhát, hanem ugyanabban a ruhában játszottak az udvaron, amiben bent is voltak. Nekem az ottani bölcsőde inkább egy gyermekmegőrzőre hasonlított. Magyarországon sokkal hosszabb ideig vannak a gyerekek a bölcsödében itt 08:00-tól körülbelül 16:00-ig vannak. A bölcsödében

ebédelnek és ott alszanak. Minden gyereknek van váltócipője és ruhája. Nagyon jó dolognak gondolom azt, hogy aktívan részt vehettem minden tevékenységben.

A már említett Sinterklaas is más mint Magyarországon. Hollandiában a Sinterklaas hajóval érkezik Spanyolországból fehér lovon. Jönnek vele a kis szerencsenek a Petes-ek, akik színes és tollas ruhában vannak. Hollandiában szokás a gyerekeket ilyen kis szerencseneknek beöltöztetni. Úgy vettem észre , hogy ezt a gyerekek nagyon élvezik. Amszterdamban és Sneekben is volt szerencsém velük találkozni. Magyarországon a Mikulás december 6-án érkezik

Finnországból a krampuszokkal rénszarvas szánon. A rossz gyerekek virgácsot , a jó gyerekek pedig sok-sok édességet kapnak tőle.

Kintlétünk alatt elvittek minket más hollandiai diákokkal együtt Rotterdamba ahol egy hajókiránduláson és a Bodies kiállításon vettünk részt. Mivel én félek a hajóktól ezért eléggé tartottam az utazástól, de miután felszálltunk a hajóra a látvány elfeledtette velem a félelmemet. Mivel Rotterdam Európa egyik legnagyobb kikötője ezért a látványon sem voltam meglepődve. Mindenhol hatalmas teherszállító hajók álltak, miközben a még hatalmasabb darukkal emelték le róluk a konténereket. Itt már nem azok a kis házak voltak a jellemzőek, hanem a magas épületek. Azután elmentünk a kiállításra, bár én már voltam Magyarországon egy ilyen kiállításon, ami sokkal nagyobb volt, de tartalmilag nekem ez érdekesebbnek bizonyult. A kiállítás remek szakmai gyakorlatot biztosított, ezáltal feleleveníthettem anatómiai tudásomat. Mindig is nagyon érdekelt az emberi test és remek lehetőségnek tartom, hogy láthattam ilyen közelről és ilyen részletesen. Majd egy kis városnézési szabadprogram után felszálltunk a buszra és visszavittek minket Sneekbe.

Egy másik alkalommal elvittek minket Ameland szigetére ahol megnéztük a tengerpartot. A szigetre komppal utaztunk át. Sajnos eléggé rossz időnk volt: fújt a szél és csöpögött az eső, de azt hiszem a látvány mindenkivel feledtette a zord időjárási viszonyokat. A tengerparton legalább 2 órás sétát tettünk. Gyűjtöttünk kagylókat, rákokat, sőt még egy partra vetett halat és medúzát is láttunk. Nagyon jó érzés volt megérinteni a tengert és a lábnyomunkat otthagyni a homokban. A séta végeztével besétáltunk egy kis városba, ahol körbenéztünk egy kicsit a komp indulásáig.

Egy másik iskolai program alkalmával a már említett kreatív terembe invitáltak minket egy kis kézműves foglalkozásra. Szappant öntöttünk, majd mindenféle tárgyat készítettünk belőle. Remek csapatépítő foglalkozás volt, segítettünk egymásnak és türelmesen kivártuk míg a másik végez. Azután a Sinterklaas érkezése miatt a konyhában néhány holland diák és tanár segítségével elkészíthettünk néhány tradicionális süteményt: Pepernoot-ot, Speculaaskoekjes-t, Taai-Taai-t ...

A harmadik héten kijöttek hozzánk a magyarországi tanáraink, akiket már nagyon vártunk, hogy hozzanak híreket az iskolából. Vacsorával vártuk őket, amely tradicionális holland ételekből állt: mustárlevesből és egy édességből. Nagyon jó volt látni az arcukon azt a meglepettséget és örömet, amit azzal a vacsorával szereztünk nekik. Este még egy kicsit beszélgettünk velük, de mivel nagyon fáradtak voltak ezért hamar lefeküdtek. Sajnos azalatt az egy hét alatt nem sokat találkozhattunk velük csak esténként, mert nekik más programjuk volt, mint nekünk. Viszonzva a fogadtatásukra rendezett vacsorát az utolsó estéjükön, amit velünk töltöttek, nekünk is készítették egy magyaros vacsorát: töltött káposztát és almás palacsintát. Nagyon jó volt érezni újra a hazai ízeket, mindenkinek eszébe juttatta az otthonát és a családját.

Utolsó héten csütörtökön megtartottuk a sneeki iskolában a kint töltött időszokról fáradtságos munkával készített prezentációnkat. Sajnos minden várakozásunk ellenére nem sokan jöttek el az előadásunkra, ettől egy kicsit el is voltunk keseredve, de azért mi élveztük.

Pénteken megköszönve a mentorainknak és a gyakorlati tanárainknak a négy hetes munkájukat, tartottunk egy „búcsú vacsorát”, amire kizárólag magyar ételeket főztünk: pörköltet nokedlivel és piskótát. A nokedli szaggatásával kicsit meggyűlt a bajunk, mivel Hollandiában nincs nokedliszaggatásra alkalmas eszköz. Ezért valamiféle tésztaszűrőn sajszeletelő segítségével szaggattuk ki, lett is a kezemen két hólyag. A vacsora nagy sikert aratott, oly annyira, hogy még tánra is perdültek velünk. Majd átnyújtottuk az ajándékainkat és ők is adtak nekünk.

Másnap már mindenki lázas pakolásba kezdett, mivel délután már indultunk is a repülőtér felé. Nagyon szakadt a hó és a csatorna is reggelre befagyott.

Nagyon izgultunk, hogy hogyan fogunk kiérni így a repülőtérre, de végül is sikeresen megérkeztünk. Egy kis késéssel, de elindult a gépünk is és már csak két órára voltunk Budapesttől.

Nagyon örülök hogy élhettem ezzel a remek lehetőséggel. Nem bántam meg egyetlen percét sem az ottlétemnek. Rengeteg barátot szereztem, sok szakmai tapasztalattal térhettem haza és nem utolsó sorban megismerhettem egy másik országot, egy másik kultúrát. Ha tehetném már akár most is visszamennék, nagyon hiányzik Hollandia.